

LO MESTRE TITAS

SENMANARI HUMORISTICH Y SATIRICH DE BONA MENA
DONARÀ LLISSONS CADA DISSAPTE

Se trobarà en tots los kioscos y demás llochs de venta de periódichs

Número¹ solt: 5 céntims; número atrassat: 10 céntims

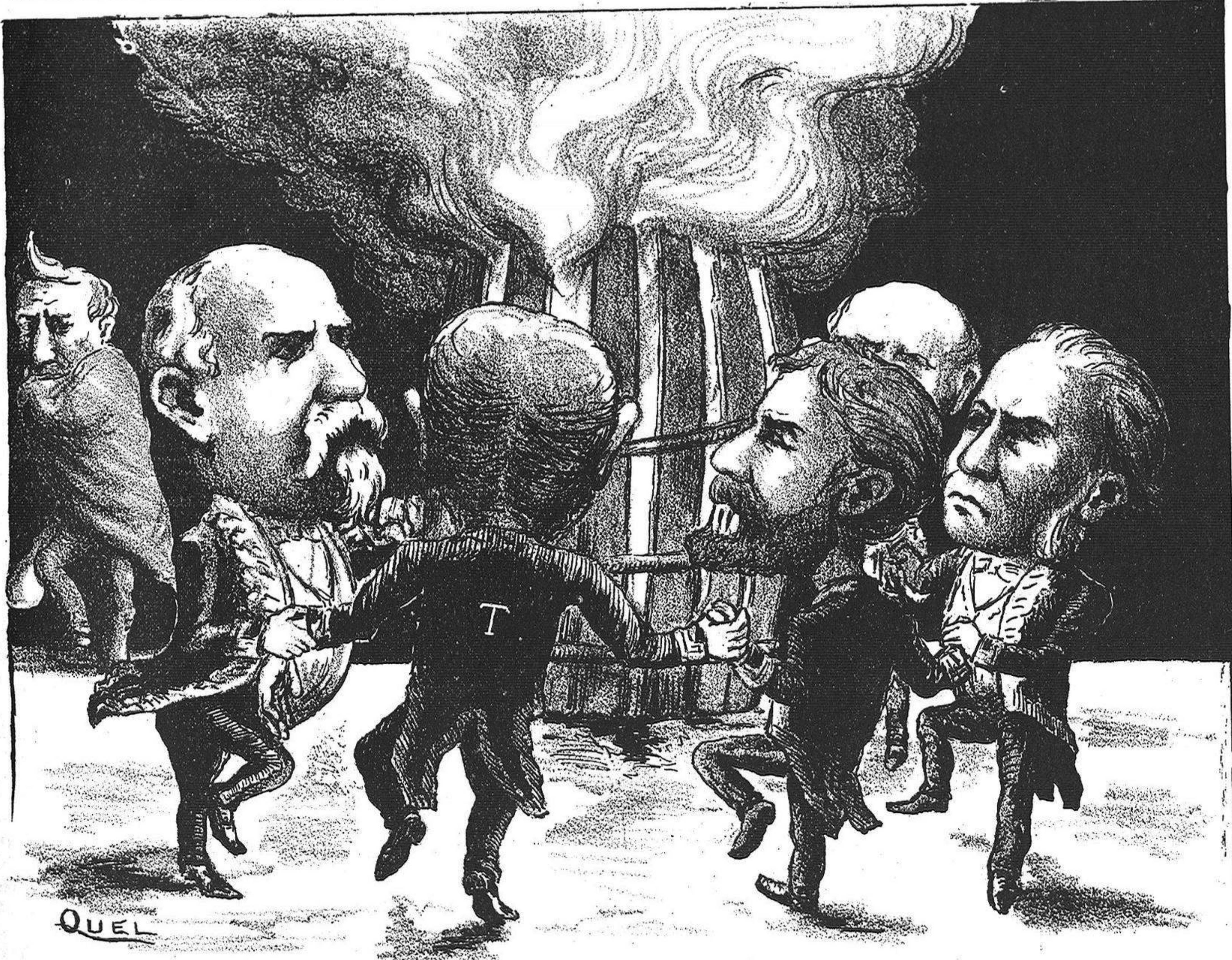
SUSCRIPCIÓ

En Barcelona semestre — 2 pesetas
un any — 3

En provinçias semestre — 2'50 pesetas
un any — 4

Extranger semestre 3 pesetas

Administració: Fontanella, 5, entressol, 1.ª — La correspondencia al Administrador.

Apa, noys, salts y camadas,
no 'ns cansém may de ballár.
¿Que Cuba se 'n va al patarri?
¿Que 'n Woodford vol reclamár...?

Tot aixó, tot, son falornias
d' algun carlista tossút.
¿Qu' Espanya plora? que plori,
Qui jemega ja ha rebút.

A Mister Woodford.

Molt senyor meu: L' arribada de vosté es un succés de tal resonancia y tan important per los espanyols, que be mereix que l' hi dediquém algunas ratllas y l' hidonguém, de pasada, algún avís.

Ja sabem que vosté té 'l cabell y las patillas blancas, un tan calvo, de baixa estatura, y molt ben parlat y simpatic, y axó ja son, per nosaltres, bons antecedents.

Vosté ha sigút periodista, advocat, general, diplomatic y no sé quantas cosas mes y just es que parlém ab cortesia si vosté está decidit á pagarnos ab la mateixa moneda.

Aquí 's deya que venia vosté ab moltes agallas, ab cara de vinagre y disposat á obrir la caixa dels tróns contra d' Espanya; que la ratxa de reclamacions omplía una multitud de bultos y que vosté 's disposaba á refregarlas per nostres respetables nassos sens pararse en sí eran ó no justas, en sí eran ó no dignes de tenirse en compte.

Avans de entrar vosté á Espanya, ha volgút sapiguer lo concepte que las grans potencias tenian format d' Epanya, y quina actitud prendrian aquellas si 'ls Estats-Units intervingessin en la qüestió de Cuba.

Sens duple haurá pogút veure que Espanya
ni toca 'l pito
ni toca naa...

perque nostra desventurada nació, en mans de liberals, es una nació pobre, aniquilada, agarrotada baix lo pés exuberant d' impostos y tributs de totas classes, sens que, aparentment al menos, sigui capás d' alsar lo cap si l' hi donan una plantofada.

¡Sí n' ha rebudas tantas!

Pero, bó será que no olvidi, mister Woodford, que un lleó es á voltas una bestia pacífica é inofensiva, perque es noble, pero que enfutimada per la fam ó atormentada per un indiscret, sacudeix sas melenas. llensa un udól, contréu las urpas y 's llensa famolench sobre l' atrevit que 'l provoca ó l' hi exita la gana... y 'l despedassa.

Fa mesos, y anys, que Espanya sosté en Cuba un numerós exercit que derrama la sang inutilment. Allí sucumbeixen á mils nosres germans, víctimas del clima y las enfermetats y de las balas traidoras d' una cuadrilla de bandolers, y Espanya derrama per aquest forat un riu d' or que no s' estronca, pero que pot estroncarse prompte...

Aquesta guerra inhumana qualsecausantsson los homes que 'ns han governat d' uns quans anys en aquesta part amparats pel malehit sistema actual de govern y quals sostenedors son los *yanks*, compatrieis de vosté, que no han deixat un sol moment de afavorir y auxiliar als filibusters. ha de ser la pedra de toch que, ó esfonsará á Espanya en l' aniquilament é impotència mes complerts, ó será la causa de que 'l poble girhi los ulls envers una taula de salvació d' hont pugui agafarse y, fent un esfors de flaqueza, surti del atolla-

dero hont l' han ficada lo desvergonyiment dels seus compatrieis y la ineptitud criminal de nostres governants.

¡Quantas vegadas haurá pensat vosté, senyor Woodford, y s' haura fet creus de las vergonyas perque ha passat Espanya desde que vosté, en sos temps de jove, figurava com á un dels més decidits y entusiastas filibusters.

¿Vosté té honor? ¿Vosté té dignitat? ¿Té vosté, senyor Woodford, patriotisme? Donchs per forsa, devant de las miserias que ab l' ensopiment *estoich* d' un estupit ha sofert Espanya, no haurá pogut menos d' exclamar: ¡Pobre Espanya, fins á quin grau de rebaixament has arribat!

Si, senyor Woodford, vosté podrá negarmho, pero si vosté te honor y es un home digne, com crech, no pot menos de compadeixer á Espanya, sols sigui ab la compació que inspira al carnicer lo pobre bé que, lligat de cammas, espera l' hora del degüello.

Y motius per fer consideracions sensatas no n' hi haurán faltat.

Primerament la vergonyosa indemnació Mora; després l' assumpto del *Competidor*, resolt á favor de la nació que vosté representa; mes endevant la qüestió d' en *Sanguilly*, posat en llibertat quan, segóns tots los indicis, debia haber sigut fusellat cinquanta vegadas.

Y en tant, vostés apretan cada vegada mes lo *tornillo*.

¿Y l' assumpto de 'n Ruiz? ¿Y la patent de *llegítimas* que va donar nostre govern á las reclamacions que porta vosté tancadas en los bultos? ¿Y l' indult á tots los assessins y filibusters que vostés han amparat, sens tenir en compte que 'l que respón ab coneixement de causa d' un pilló es tant pilló com éll' ó pitjor?

¿No son aixó vergonyas y vilipendis, y mes que aixó, salivassos á la cara dels espanyols, que poden haber tolerat los governs, pero que nosaltres no hauríam tolerat de cap manera, y apuntats quedan en nostre llibre de memorias per axigirvos reparació deguda en temps veniders...?

Totas aquestas vergonyas, com deya, per forsa debian arrancar de vosté una esclamació gráfica y valent...

¡Sembla mentida!

Sí, senyor Woodford; sembla mentida que 'l govern espanyol aguanti de vostés tantas bravatas sens que 'ls apunti la negra boca d, un Krup ó las afiladas puntas de las bayonetas.

Pero vostés no están farts encara de perjudicarnos. Las manifestacions anti-espanyolas están en Nueva York á l' ordre del dia, las suscripciones per recullir fondos pels insurrectes 's fan cada dia mes descaradament y 's diu, no sé ab quins fonaments, que ab lo pretest de fer maniobras, 's reunirá prompte en las costas de la Florida, en lo golfo de Mejich, una esquadra nort-americana per estar sobre avís en qualsevol contingencia.

Creguim, senyor Woodford, no apreti massa; que apart de que 'l govern espanyol podria reclamarlos á vostés grans millonadas com á indemnacions per las expedicions filibusteras que vostés han consentit, per haber tolerat en son territori la propaganda á favor dels insurrectes y consentit que s' arrastrés pels carrers la figura del *rey niño* y la del general Weyler, la indignació popular pot esclatár quan menos se pensí y llavors ¡ay de vosté!

Pensí que 'l poble del any 1808 y del dos de Maig, encar que mitg esfíxiat. viu encare, y pot pendre la revenja...

Son affm. servidó q. b. s. m.
SAID.

FUETADAS

Supliquém á nostres lectors se ficsin en lo cupó que estampém en la quarta página.

També fem presentals estimats suscriptors y lectors de nostre humil periódich, que 'ls preparém una sorpresa per lo dia 24 del corrent, festa de Ntra. Sra. de la Mercé.

Apesar dels sacrificis pecuniaris que la tal sorpresa ha de exigirnos, no titubejém un moment en correspondrer al favor que 'l publich nos dispensa.

En la passada senmana, lo Jefe de la policia judicial de Barcelona va ser víctima d' una agreció brutal.

Un tal Ramon Sampau va dispararli sis tiros de revolver, resultant ferits lo digne Jefe Sr. Portas y lo Sr. Teixidó y lo dependent de la Cerveceria Gambrinus Sr. Pont.

Protestém del atentat, y desitjem la prompte curació dels ferits.

La aliansa Franco-russa es un fet.

De avuy endevant, ja cal que Guillermo se desi.

La triple fins avuy havia sigut lo matón de Europa. Avuy Fransa y Russia constituexen lo *poder* de la forsa y la forsa del or.

¿Qui veurá feta la aliansa Hispano-franco-russa?

Deyan los periódichs que 'l President del Consell de Ministres havia escrit als gefes dels partits cubans que Espanya no toleraría de cap modo la intervenció dels Estats-Units en los assumptos de Cuba, encar que fos necessari apelár á la guerra.

Pero... ¡ay! los mateixos periódichs y lo Govern ho desmentiren luego.

¡Ja m' estranyaba!

Las valentias, 'l govern las guarda unicament per denunciar y *desfacer* periódichs carlistas.

Havem rebut un programa de las funciones que 's preparan en Sant Joan de las Abadessas en honor del Santíssim Misteri.

Hi ha de tot.

Repichs de campanas, oficis solemnes en la ex-Colegiata, predicant lo elocuent orador Dr. Pau Firmat de la Seu de Manresa, sardanas, llevant de taula, las típicas corridas de vacas y la *sabrosa* tornaboda á la font del Cubilá.

¡Ah! aquell pollastre ab sanfayna, que n' es de bó.

Amichs de Sant Joan; si no puch venir, que us aprofiti.

LLISSONS SENMANALS DE GRAMATICA

DE LA PREPOSICIÓN

Ja habeu vist, caríssims deixebles, com ab l' ausili de las paraulas de que us he parlat en las anteriors conferencias, se poden expressar ideas completas, pero molt circunscritas y ab limitadas relaciones.

Per fervos carrech complert de la meva idea, vaig á posarvos un exemple:

Don Carlos será conde.

Aquesta frase, diu be que Don Carlos será conde, pero si 's vol indicar lo lloch d' ahont ho será y la época, no 's pot dir sino ab l' auxili de la preposició com per exemple: Don Carlos será conde DE Barcelona EN l' any 1898.

—Sí que será aviat, senyor Mestre

—Titella, calla y no 'm fassis enfadar.

Com anava dient, las paraulas *de* y *en* son preposicions que senyalan lo lloch y la época.

Y esplicadas ja aquestas parts tan interessants de la llengua, entrem ara á la

CONJUNCIÓ

Encare que 'ls homes tenian ab las paraulas apuntadas, casi tots los elements necessaris per expressar las ideas, carexian, no obstant, dels medis per enllassar aquestas ideas las unas ab las altres y formar un tot ben coherinat.

Además de apareixer la dicció deslligada y 'ls pensaments no tenian enllás y la transmissió de las ideas era mes laboriosa. Exemple: *Ja QUE lo liberalisme 'ns ha pelat los quartos y QUE 'l principi de autoritat está per terra, proclamem á Carlos septim per rey d' Espanya y á Mella per ministre de la Governació y á Juan de Dios Blas per ministre d' Hisenda.*

Sens las paraulas *ja que* y *que*, que son conjuncions, lo pensament expressat carexeria de precisió y 's faria difícil lo compendrer lo verdader sentir de la frase.

—Lo qu' es jo ho he entés perfectament.

—Tu Titella pots haber entés lo que vulguís, pero consti que tots los exemples son en sentit hipotetic, y calla, porque la mosca se m' en puja al nás.

Los gramatichs, per dar á aquesta especie de paraulas un nom que quadrés á las sevas funcions, varen donarli lo de *conjunció*, que vol dir, *enllás, unió*, que lliga las frases entre si.

Passém ara á la

INTERJECCIÓ

Está en nostra condició natural, quan nos sentim afectats per un sentiment d' alegria, de dolor, de sorpresa, de temor, de ira ó d' admiració donar un crit.

Exemple de interjecció d' alegria: Nos dihen que Don Carlos entra á caball seguit de deu mil voluntaris pel Portal Nou y dihem: ¡AH! ¡Vetaquí nostra salvació!

Exemple de dolor:

Navarro Reverter projecte un nou impost y esclamen: ¡AY! ¡d' ahont traurem 'ls quartos!

Exemple de sorpresa:

Nos dihen que Romero Robledo es un home sensat y dihem: ¡OH! no ho haguera dit may!

Exemple de cólera:

Nos dihen que 'n Fabié tornarà á ser ministrey exclamen: ¡OH! ¡hasta quant ha de ser Espanya la burla de l' Europa entera?

Exemple d' admiració:

Se 'ns assegura que en Castelar es republicá y que 'n Salmeron perteneix á la categoria de sers racionals y esclamen, posantnos de puntetas; ¡AAH! ¿Será posible?

Las paraulas ¡ah! ¡ay! ¡oh! que 's poden considerar con crits que donem bruscament, han rebut per aquest motiu lo nom de *interjecció*.

—Titella, quedas embrocát per la próxima senmana á respondrer las preguntas que 't faré sobre aquestas deu classes de paraulas de que us he parlat fins avuy. Si no responsbé, flingantada sería.

Al avio, noys, que l' hora passa.

ALIANZAS

Mes enllá dels Pirineus, los vehins nostres de Fransa, ab festeig y ab alegrias celebran doble alianza. Auguran un temps felis y de pau éra dichosa, unint sa sort. ab la sort d' una nació poderosa. L' alianza franco-russa mitiga una part de pena de la Fransa, que suspira per la Alsacia y la Lorena, provincias ricas, que son de la nissaga francesa y jamegan sota 'l jou de la alemana altivesa; póm de flors de pur encens que 'l jardí de Fransa anyora, rich joyell, que un aligót té en sas urpas, com penyora. L' alianza franco-russa es, en-emp, una esperansa per poder curar un dia las feridas de la Fransa, son, en fi, las abressadas del Czar y 'l prohóm francés, per las nacions aliadas, nova vida y nou progrés. Espanya en aquest assumpto no 's diu ni *Pere* tan sols, en lo gran concert d' Europa nosaltres, los espanyols, som uns zeros á l' esquerra, no som cucas, ni moixons, ni som blancs, ni som dels negres, ni cantallúts ni rodons. Espanya que fou un dia la admiració de tothom, que fou sempre respectada y fins temét lo seu nom javuy resta sense vida ja sols queda la memoria dels trofeus de sas conquistas, de sos llors y de sa gloria. Avuy se sent lo pesar que 'ls pensaments atrofia, se senten ja 'ls resultats de una terrible sangria que al pobre poble espanyol lo subjuyá y desconsola; se sent la falta de sang *de pura rassa espanyola*. Es la peste liberal qui ocasiona tal cisanya, es lo dogal que l' estreny... ¡qué desgraciada es Espanya!

Espanya, si té alianzas, ab si mateixa las té; las alianzas de fora ¿de qué serveixen? de *ré*. ¿Podría sernos propicia una alianza? Donchs, no. Val mes morir de miseria que aliarse ab cap nació. Las alianzas d' Espanya son d' istil *proteccionistas*, son *alias*... d' estar per casa, son *alias*... *monopolistas*. Aixís, nostras alianzas son millors, valen molt mes, perquè nos ab nos s' arreglan mateix que 'ls de Cadaqués. No está l' Espanya aliada ab cap potencia, ni cal. ¿Voleu millor alianza que 'l sistema liberal? Las llibertats, aliadas, nos omplen de gom á gom, respirem liberalisme, hi ha llibertats per tothom. Per xó Espanya es tan *dichosa y prospera* y es tan *gran*, tan *felis* tan *envejada*, tan, en fi, tantarantan... Sí, donchs, som tan venturosos ¿perqué debem aliarnos? Si ja tenim l' *ali-oli* liberal ¿qué pot manarnos? La *ali*... masoneria ab *ansas*... de llibertat, vindrá á ser la menjadora del *ali-put* barrejat, qu'es una mena de salsa aliada ab un *tupé* que empalaga y fá tan fástich

com péga de sabaté. Y s' ha fet ara de moda en la política usansa, en taulas *restauradoras* servir tan *bona pitansa*. Que menjín, donchs, y s'atipin del *aliput* tan galdós, que menjín fins que 's reventin del menjar tan asquerós. que encare resta en Espanya l' *ali-bó* de l' esperansa encare Espanya té un Rey... y ab ell farà l' alianza.

Posdata: 'm dihen que tém la llibresca gentussa, que arribí aviat l' alianza *Carlo-hispano-franco-russa*.

FLÓSTICH.

LA MISSA DEL PAPA

Del interessant llibre de don Gregori Iribas titulat «Viaje por Italia y Suiza», traduhim ab verdaer goig los següents párrafos:

«...Prop del altar hi havia sis oficials ab casc; y en la Sala, quatre alabarders, molts nobles romans ab sas condecoracions, domesticchs ab trajés de damasc y unas 300 personas de distintas nacionalitats.

S' acostava 'l moment del San Sacrifici; y l' espectació, sempre viva, va creixer ab l' arribada del Papa, que apareixé per una porta lateral.

¿Qui no coneix la venerable figura de Lleó XIII? Tal com la representan los retratos, així es. D'ulls petits y penetrants que l' hi darian cert aire de llaugeresa si no fós per lo respectable del conjunt, per la serenitat del seu front, per las arrugas de la seva cara y per lo seu cos, demacrat, pero no malalt.

Sa veu es clara y potent, de dolsa entonació y un poquet llastimera... Son encorvat cos, sa cabellera blanca y escassa en los polsos, la calvicie en la part superior del cap, en que sols hi queda un poch de cabell en lo centro, denotan la seva ancianitat. Los ajudants l' aussilian per pujar y l' hi aixecan lo vestit porque no 'l trepitji. Ell, en l' altar, s' apoya ab la ma per anar d' un puesto al altre; llegeix sense gafas y bé, y 's senten perfectament las oracions de la Missa. La diu ab gran unció, y especialment en el canon, infundia veneració y respecte. Pocas vegadas he experimentat, com en aquells moments, la grandesa y magestat d' aquest acte incomparable d' amor en que Deu renova son sacrifici per l' home.

Va connourem també la manera ab que invocaba á Deu en lo Pare Nostre, y la fé, el calor, la sinceritat ab que pronunciaba las paraulas, *et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimitimus debitoribus nostris*. Se notaba que posaba en ellas tota la seva ánima, y á mi, se m'omplian los ulls de llágrimas al contemplar aquell venerable vellet, blanch de tans odís, combatút per tans enemichs y que pregaba per ells ab l' efusió d' un amantíssim pare.

Y luego pensaba ab lo contrast d' aquell cos cadúch ab aquella ánima gran; aquella debelilat física que requeria ajuda per pujar lo petit grahó del altar, ab aquell poder moral y aquella autoritat tan alta que adoctrina reys y pobles, que senyala á tots lo camí de la moral y quals paraulas de vida s' extenen per totas parts del mon.

Pronunciat l' *ite, missa est*, y terminat ya 'l San Sacrifici va donar la Comunió á tots y va rentarse, servintli l' aigua en un gerro d' or.

Per últim, després d' oida la Missa d' un dels camarers, va despullarse quedant ab sas blancas vestiduras y 'l capelo, també blanch, de que s' havia despullat durant la Missa.

.....

SENYOR ALCALDE

Senyo alcalde, senyo alcalde,
senyor alcalde del gep;
vull ferli certa pregunta
que no 'm deixa dormir gens.
¿Es cert lo que una persona
m' ha contat, si be en secret,
de que 's venta la caixa
hont guardavan los diners,
perque ja era innecessaria
y estava fentse mal be,
qu' era plena de trenyinas
y farsida de rovell,
que xisclavan las frontisas
d' estar tancada tan temps,
guardant tans sols las facturas
que no 's pagarán may més?
Digulm, digulm senyo alcalde,
senyor alcalde del gep,
cúyti... digulm... que m' escapa...
digulm... cúyti... si aixó es cert.

H. MARICEL.

La Granada del Panadès.

6 Septiembre 1897.

Senyor Mestre Titas:

Entusiasta lector del senmanari que té la alta honra de dirigir, ha fet que sense tenir lo gust de coneixerlo, senti per vosté una simpatia extraordinaria hasta lo punt de oferirli incondicionalment la meva inútil persona y modesta casa per tot quan puga oferirsell si alguna vegada necessita de un catòlich y carlísta á tota proba, com no m' he donat vergonya de demostrar en quantas ocasions s' han presentat com saben molt be quans me coneixen.

Tal vegada vosté no haurá estat may en aquest petit poble, ahont també si es ficada la malehida bruixa de alló que 'n dihuen partit integrista y que jo no puch calificar d' altre modo que de escamót de soberbia, perque aixis com Satanás va revelar-se contra de Deu perque volia ser tan com Ell, aqueixos han seguit lo mateix sistema revelantse contra aquell que adoraban, regoneixian y publicavan que exclusivament ab éll estava la salvació de la nostra sacrosanta religió y de la nostra desventurada patria. ¡Oh! quan trist es, que aqueixos que volen ser més purs que ningú, se deixin dominar del amor propi preferint seguir en lo camí de la mentida que en lo de la veritat, volguen passar per personas modelo, quan qui més, qui menos, en lo seu interior la conciencia los dicta en materia de política que son indignes de ostentar la religió que professan. Pero.... que hi farém; Deu los illumini y nos guardi de enemichs que volen ser tant bons.

Si las circunstancias fessen que algún dia nos coneguessem, aleshoras l' enteraria de moltes cosas que, de ferlas públicas, tal vegada serian motiu de que 's disolgués un centre que está descomponentse, ó millor dit, estaria descompost si 's digués lo que jo podria dir.

Disposi de son ver amich q. b. s. m.

SURSUM CORDA

Desde la Seu d' Urgell

(Resultat d' una Hissó)

Tan forta ha sigut, senyor Mestre Titas, la bomba que esplotá en aquesta població ab motiu de la carta que vosté va publicar, firmada per en *Perijan*, que aquestas montanyas han tontollat totas.

Accidents per aquí; desmayas per allí, antiespasper altre; las *donas* porta it tassa de tila en lloch del sabró café; sembla un mercat de Calaf.

Foch y no desmayar, senyor Mestre, y no 's descuysi de disparar la segona cononada, que aixó va al pé.

Se' l felicita.

ESPLOTAT

DESDE CASTELLAR

Sr. Mestre Titas. Regoneguent que una de las millors condicions del home es tenir la prudencia y astussia necessarias per guardarse de la gent que voldrian perdrel, vaig creurer convenient suspender las mevas correspondencias durant algunas senmanas; no perque tingui por, puig jamay l' he coneguda, pero tampoch soch de aquells que 's llensan al combat sens pendrer las precaucions degudas per no ser copat y sorpresos.

Al mateix temps, lo meu silenci ha donat lloch á que 'ls qui s' han considerat aludits y ofesos per los meus escrits, hagin pogut fer las gestions convenientes per taparme la boca; puig 'm consta de cert que han fet molts medis per lograrho, habentme estranyat de debó que cert subjecte sol, ó acompanyat, no s' haigi valgut de la mateix a prempsa y hasta de lo mateix Mestre Titas per justificarse; lo qual demostra d' un modo irrecusable á quans s' han enterat de lo que jo he vingut tractant, que las mevas declaracions son innegables. No obstant, si acás esperessin lo permis de la dignissima persona que élls saben y jo vull dir, los declaro de la manera mes formal que tindré una de las satisfaccions mes grans de la meva vida, si 'ls autorisa per atacarme.

Conservis, senyor Mestre Titas, bó y trempat com sempre, com de veras l' hi desitja son amich y affs. s. s. q. b. s. m.

FLISTIS.

San Esteve de Castellar 7 Septiembre 1897.

ESPURNA.

Ab calanyés y samarra
y 'ls brassos posats en jarra
ballan una *tarantela*
don Arseni y en Silvela.
¡Castañuela
Quin' redimoni de barra!
Y qu' 'ls canta las cansóns,
es del país dels *morróns*;
pro té tan mala guitarra
que las orellas *desgarra*,
¡Butifarra!
¡Si que son artistas bons!

VOLTREGANÉS.

Regalo als lectors de LO MESTRE TITAS

Artística oleografia (á 16 tintas)

de Don Carlos de Borbón.

A	Lo Mestre Titas	Es valedor fins al 15 de Octubre próxim.
3.50 Ptas.	Val per exemplars de la artística oleografia de Don Carlos de Borbon. Barcelona 10 de Sbre. de 1897	
exemplar		

NOTA.-Aquesta artística oleografia, qual preu era de 6 pesetas costará unicament 3.50 pesetas als lectors y suscriptors de LO MESTRE TITAS que 's presentin ab l' import y l' present Cupó

Altre. Los suscriptors y lectors de fora, deurant satisfacer 50 centims per certificát y sellos si volen que se 'ls remeti per correu.

Altre. Per aquets, s' admeterán sellos de correu.

PASSATEMPES

XARADA

L' liberal, que 'm dius *hu dos*
creyanta ferme algún *tres*;
lo nom que 'm dius jo l' allargo
y 'l *tot*, liberal, tu ho ets.

F.

TARGETA

Pau N. y Solé

Formar ab aquestas lletres lo nom d' una població catalana.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1234567—Autor dramátich.

125667—En Cuba n' hi ha.

74317—moltes donas ne tenen

6767—la dona acostuma serhi.

654—las barcas ne tenen

65—poca cosa.

3—vocal.

ESTUDIAT RUQUER.

UN GAT DELS FRARES.—Anirá á son degut dia.

S. G. Y F.—Ho sento, pero no fá 'l pes. ESPLOTAT.—Seu d' Urgell.—Interesan detalls, y aviat.

S. S.—Salavina.—Moltes gracias y disposi d' aquesta casa.

J. C.—Olesa.—Gracias pel consell que tindrem en compte, Gracias també per tot.

S. P.—Tarrasa.—Aixó va bé, y avant sempre.

J. P.—Mataró.—¿Aixó progressa molt!

C. V.—La Granada.—Rebut l' import y gracias.

UN ESPAÑOL LIBERAL.—No'us habíam ficat en aixó.

KRACH-KRACH.—Vaig escriureli al moment. La carta debia perdres, Anirá.

LO MESTRE VELL.—Los noys esperavan já 'l cuento, pero aquesta senmana, ab motiu de la festa de N. S., va adelantarse y no es posible.

Nasti, Sarriá. Per aquesta senmana ha fet tart.

Tip. Lit. J. JUTGLAR, Passatge Hort dels Velluters, 2